

Sygn. akt IV KO 111/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz (sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie M. W.,
oskarżonego o przestępstwo z art. 246 i art. 286 § 1 w zw. z art. 36 Kodeksu
karnego z 1932 r. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 29 stycznia 2014 r.,
wystąpienia Sądu Rejonowego w R.,
z dnia 20 grudnia 2013 r.,
w przedmiocie przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi
równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K.

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w R.– jako właściwego miejscowo i rzeczowo – wpłynął akt oskarżenia przeciwko M.W. oskarżonemu o popełnienie przestępstw z art. 246 i 286 § 1 w zw. z art. 36 kodeksu karnego z 1932 r. w zw. z art. 2 ust. 1 oraz art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Postanowieniem z dnia 20 grudnia 2013 r. Sąd Rejonowy w R. wystąpił, w trybie art. 37 k.p.k., do Sądu Najwyższego z wnioskiem, o przekazanie niniejszej sprawy innemu sądowi równorzędnemu – Sądowi Rejonowemu w K. – z uwagi na

dobro wymiaru sprawiedliwości. W uzasadnieniu wniosku wskazano, że aktualny stan zdrowia oskarżonego stanowi przeszkodę do brania przez niego udziału w czynnościach procesowych poza miejscem jego zamieszkania.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w R. zasługuje na uwzględnienie.

Jak słusznie wskazuje się w orzecznictwie Sądu Najwyższego, przez dobro wymiaru sprawiedliwości, które uzasadnia przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu, w trybie określonym w art. 37 k.p.k., należy rozumieć także potrzebę doprowadzenia do przeprowadzenia procesu, który okazuje się być mało realny, z uwagi na stan zdrowia oskarżonego, bez odejścia od zasady właściwości miejscowej sądu (*zob. np. postanowienie SN z dnia 21 lipca 2011 r., III KO 51/11, Lex nr 860626*).

W realiach przedmiotowej sprawy przesłanka ta bez wątpienia zaistniała. Z opinii biegłego kardiologa J. P. wynika, że z uwagi na współistniejące schorzenia (stabilna choroba wieńcowa, stan po zabiegu przezskórnej angioplastyki gałęzi pośredniej z implantacją stenta uwalniającego lek, nadciśnienie tętnicze, cukrzyca, otyłość pokarmowa, choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa szyjnego z dyskopatią, niewydolność kręgowo – podstawna), jak również zaawansowany wiek, nie jest możliwy udział M. W. w rozprawie przed Sądem Rejonowym w R. Z analizowanej opinii wynika jednocześnie, że oskarżony może brać udział w rozprawie przed sądem właściwym dla miejsca jego zamieszkania. Zauważyć w tym miejscu należy, że sąd właściwy miejscowo do rozpoznania przedmiotowej sprawy ma swoją siedzibę w odległości ponad 300 km od miejsca zamieszkania oskarżonego.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy uznał, że tylko przekazanie sprawy do prowadzenia innemu równorzędnemu sądowi – Sądowi Rejonowemu w K. – skutecznie zapewni udział oskarżonego w postępowaniu sądowym. Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.